Dosarul nr. 2-9028/2025
2-25058480-12-2-29042025-1

H O T Ă R Â R E
ÎN NUMELE LEGII

28 septembrie 2026 mun. Chişinău

Judecătoria Chişinău sediul Centru
în componenţă:
Judecător, preşedinte de şedinţă – Iurie Potînga
Grefier – Constantin Ciobanu

a judecat în şedinţă de judecată publică cauza civilă la acţiunea formulată de Axenti Sergiu către Eugeniu Plugaru cu privire la rezoluţiunea contractului de executare a lucrărilor, restituirea dublei arvune și compensarea cheltuielilor de judecată,

C O N S T A T A T :

Aspecte de procedură:

1. Prin cererea de chemare în judecată înregistrată pe rolul Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, la data de 29 aprilie 2025, reclamantul Sergiu Axenti a chemat în judecată, în contradictoriu pârâtul Eugeniu Plugaru privind rezoluţiunea contractului de executare a lucrărilor, restituirea dublei arvune și compensarea cheltuielilor de judecată, precum și aplicarea măsurilor de asigurare sub formă de sechestru pe bunurile mobile și imobile și pe conturile bancare deținute de pârât în limita valorii acțiunii. (f.d. 4-8).
2. Potrivit fișei de repartizare cererea de chemare în judecată a fost repartizată la data de 29 aprilie 2025 în mod aleatoriu completului de judecată – judecător Iurie Potînga (f.d.1).
3. Prin încheierea Judecătoriei Chișinău sediul Centru din 05 mai 2025, judecătorul nu a dat curs cererii, întru respectarea prevederilor art. 171 alin. (1) Cod de procedură civilă, a solicitat reclamantului prezentarea copia buletinului de identitate în formă lizibilă, precum și dovada în original a achitării serviciilor de asistență juridică.
4. Prin urmare, ținând cont de cererea privind înlăturarea neajunsurilor, depusă la 08 mai 2026 de către reprezentantul reclamantului, prin intermediul Secției de Evidență și Documentare Procesuală a instanței, și constatând remedierea neajunsurilor anterior indicate, prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, din 12 mai 2025, emisă în cadrul actelor preliminare, cererea de chemare în judecată a fost acceptată spre examinare în procedura cererilor cu valoare redusă. (f.d. 27).
5. Totodată, prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, din 12 mai 2025, instanța s-a pronunțat asupra cererii formulate de reclamant privind aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii, prin aplicarea sechestrului asupra bunurilor mobile, imobile și mijloacelor bănești aparținând pârâtului Plugaru Eugeniu, în limita valorii acțiunii, cererea fiind respinsă ca *neîntemeiată* (f.d. 28-29)
6. După depunerea cererii cu valoare redusă, întru respectarea dispozițiilor art. 276^3 alin.

(3) din Codul de procedură civilă, pârâtului Eugeniu Plugaru i-a fost expediată copia cererii de chemare în judecată cu anexele prezentate, care nu au fost recepționate, acestea fiind restituite cu mențiunea „nereclamat”.

7. În vederea asigurării dreptului pârâtului Eugeniu Plugaru la apărare și a respectării garanțiilor unui proces echitabil, instanța a întreprins măsurile necesare pentru înștiințarea acestuia despre examinarea cauzei, fiind citat prin publicitate, în condițiile art. 108 din Codul de procedură civilă. Cu toate acestea, pârâtul nu a prezentat referință asupra cererii de chemare în judecată, nu a formulat obiecții împotriva pretențiilor înaintate și nu a depus înscrisuri sau alte probe în susținerea unei eventuale poziții procesuale.

8. Avînd în vedere că judecătorul a stabilit că cererea nu poate fi soluționată pe baza materialelor anexate de către partea reclamantă, prin încheierea judecătorului din 10 septembrie 2025 a fost dispusă trecerea examinării cauzei în procedură generală, cu citarea părților în ședință de judecată (f.d. ---).

Soluționarea cererii:

9. La data de 28 septembrie 2026 instanța a soluționat cauza și a adoptat dispozitivul hotărârii, prin care cererea depusă de Axenti Sergiu împotriva lui Eugeniu Plugaru cu privire la rezoluţiunea contractului de executarea lucrărilor, restituirea dublei arvune și compensarea cheltuielilor de judecată s-a admis parțial. S-a constatat rezoluțiunea unilaterală a contractului de executarea lucrărilor din 05 aprilie 2024 încheiat între Axenti Sergiu și Plugaru Eugeniu.

10. S-a dispus încasarea de la Plugaru Eugeniu în beneficiul lui Axenti Sergiu suma bănească în mărime de 500,00 EUR (cinci sute) Euro cu titlu de avans achitate în baza contractului de executarea lucrărilor din 05 aprilie 2024. S-a dispus încasarea de la Eugeniu Plugaru în beneficiul lui Sergiu Axenti suma bănească în mărime 2.654,37 MDL(două mii șase sute cincizeci și patru) lei 37 bani cu titlu de cheltuieli de judecată proporțional părții admise din acțiune alcătuite din taxa de timbru – 200, 00 lei, taxa de stat – 454,37 lei și onorariu avocațial micșorat – 2000,00 lei. În rest, acțiunea în partea pretențiilor formulate și sumelor bănești neadmise s-a respins ca fiind neîntemeiată. (f.d. ----).

Calea de atac formulată în cauză:

11. La data de 30 septembrie 2026, reprezentantul reclamantului Sergiu Axenti, avocatul Victoria Proca, a depus o cerere de apel împotriva dispozitivului hotărârii judecătorești din 28 septembrie 2026. Cererea de apel a fost înregistrată la secretariatul instanței și recepționată de grefă la data de 30 septembrie 2026, fiind ulterior transmisă judecătorului, care a recepționat-o la data de 05 octombrie 2026. Prin urmare, având în vedere depunerea cererii de apel, instanța, în conformitate cu prevederile art. 236 din Codul de procedură civilă, a procedat la redactarea hotărârii integrale, cu respectarea termenului legal calculat de la data recepționării cererii de către judecător.

Argumentele participanților:

12. În motivarea acțiunii reprezentantul reclamantul, avocatul Victoria Proca a invocat că, la 05 septembrie 2024 între Sergiu Axenti în calitate de beneficiar și Eugeniu Plugaru în calitate de executor, a fost încheiat un contract având ca obiect confecționarea scării din metal cu o țeavă pe centru și trepte. Părțile au stabilit costul total al lucrării în mărime de 1.500 euro, precum și termenul de executare a acesteia de 40 zile, calculat începân din 05 septembrie 2024.

13. A explicat, că în executarea obligațiilor asumate prin contract, acesta i-a transmis

pârâtului suma de 500 euro indicată în contract drept avans/arvună urmând ca diferența de 1000 euro să fie achitată după executarea lucrării. La rândul său Eugeniu Plugaru și-a asumat obligația de a executa lucrarea contractată în termenul convenit. Totodată părțile au stipulat că în cazul nerespectării termenului de executare, executorul este obligat să restituie avansul/arvuna indicat în contract.

14. Reclamantul a susținut că și-a executat obligația de plată a sumei de 500 euro, însă pârâtul nu și-a executat obligația corelativă de confecționare a scării. Potrivit calculului prezentat în acțiune, termenul de 40 zile a expirat la 14 octombrie 2024 fără ca până la moment și nici ulterior lucrarea contractată să fie execitată. Din acest motiv reclamantul consideră că neexecutarea obligației unice asumate de pârât are caracter esențial și că nu poate conta pe executarea contractului în viitor solicitând rezoluțuinea acestuia.

15. Înainte de adresare în instanță de judecată, reclamantul a înaintat demersuri în vederea soluționării amiabile a litigiului, astfel prin intermediul avocatului său a fost expediată în adresa lui Eugeniu Plugaru reclamația nr. 102/25 prin care acestuia i s-a solicitat restituirea sumei de 500 euro, achitate în temeiul contractului din 05 septembrie 2024, acordîndu-i-se termen pînă la 05 aprilie 2025 pentru executare benevolă a obligației.

16. A menționat că reclamația a fost expediată la adresa pârâtului indicată în contract mun. Chișinău, str. *****, însă demersul nu a condus la soluționarea litigiului. La materialele cauzei prezentate odată cu acțiunea au fost anexate copia reclamației, copia plicului poștal și dovada de expediere a acesteia. Din înscrisul poștal anexat rezultă că trimiterea a fost restituită cu mențiunea *nereclamat.*

17. Reprezentantul reclamantului a invocat că prin expedierea reclamației la adresa indicată de pârât în contract, au fost întreprinse toate măsurile necesare pentru notificarea acestuia și soluționarea extrajudiciară a litigiului.

18. Sub aspect juridic reclamantul a invocat dispozițiile art. 776 și art. 858 alin. (2) Cod civil referitoare la izvorul și executarea corespunzătoare a obligațiilor precum și art. 915, 916 și art. 921 alin. (2) Cod civil privind rezoluțiunea pentru neexecutarea esențială a contractului. În opinia reclamantului neexecutarea integrală de către pârât a lucrării contractuale, după expirarea termenului convenit, constituie o neexecutare esențială și justifică rezoluțiunea contractului.

19. Totodată reclamantul a calificat suma de 500 euro remisă pârâtului drept arvună și făcând trimitere la art. 954-956 Cod civil, a susținut că întrucât neexecutarea obligației garantate îi este imputabilă părții care a primit arvuna, pârâtul este obligat după rezoluțiunea contractului să restituie dublul acestuia respectiv suma de 1000 euro. Reclamantul a invocat în acest sens și clauza contractuală potrivit căreia în cazul nerespectării termenului de executare execuorul este obligat să restituie avansul/arvuna.

20. De asemenea reclamantul a solicitat încasarea dobînzii de întîrziere în cuantum de 33,31 euro, calculată potrivit cererii pentru perioada cuprinsă între 15 octombrie 2024 și 25 aprilie 2025, începînd cu ziua următoare expirării termenului contractual de executare.

21. În consecință reprezentantul reclamantul Sergiu Axenti, avocat Victoria Proca a solicitat admiterea acțiunii, rezoluțiunea contractului din 05 septembrie 2024, încasarea de la Eugeniu Plugaru în beneficiul lui Sergiu Axenti a dublului arvunei în sumă de 1000 euro a dobânzii de întîrziere în sumă de 33,31 euro precum și compensarea cheltuielilor de judecată constituite din taxa de stat de 860,58 lei, taxa de timbru de 200 lei și cheltuilelile de asistență juridică în sumă de 2.500 lei.

22. La 26 septembrie 2026, reprezentantul reclamantului avocatul Victoria Proca a depus o

cerere prin care a solicitat examinarea cauzei în lipsa reclamantului și a reprezentantului acestuia.

23. Prin încheiere protocolară pronunțată în ședința de judecată din 28 septembrie 2026, în temeiul art. 206 Cod procedură civilă, instanța a dispus examinarea cauzei în lipsa partcipanților la proces citați legal.

Aprecierea instanței de judecată:

24. Studiind materialele dosarului și înscrisurile probatorii administrate, verificând temeinicia argumentelor expuse în cererea cu valoare redusă, instanța conchide că cererea de chemare în judecată depusă de Axenti Sergiu împotriva lui Eugeniu Plugaru cu privire la rezoluţiunea contractului de executare a lucrărilor, restituirea dublei arvune și compensarea cheltuielilor de judecată urmează a fi admisă *parțial,* din următoarele considerente.

25. Potrivit prevederilor art. 276^2 alin. (4) CPC stipulează că: dacă din materialele cauzei rezultă că cererea nu poate fi examinată în ordinea stabilită pentru cererile cu valoare redusă, judecătorul, prin încheiere motivată care poate fi atacată odată cu fondul, dispune examinarea cauzei în ordine generală. În acest caz, prevederile prezentului capitol sunt inaplicabile.

26. În corespundere cu art. 130 alin. (1) Cod de procedură civilă, instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

27. În temeiul art. 240 alin. (1) din Codul de procedură civilă, la deliberarea hotărârii, instanța judecătorească apreciază probele, determină circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzei, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părți, legea aplicabilă soluționării pricinii şi admisibilitatea acțiunii.

28. Conform art. 239 din Codul de procedură civilă, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanța își întemeiază hotărârea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanță şi pe probele cercetate în ședință de judecată.

29. În conformitate cu prevederile art. 8 alin. (1), (2) lit. a) din Codul civil, drepturile şi obligaţiile civile apar în temeiul legii, precum şi în baza actelor persoanelor fizice şi juridice care, deşi nu sunt prevăzute de lege, dau naştere la drepturi şi obligaţii civile, pornind de la principiile generale şi de la sensul legislaţiei civile. Drepturile și obligațiile civile apar din contracte și din alte acte juridice.

30. În temeiul art. 9 alin. (2) lit. a) din Codul civil, drepturile și obligațiile civile apar din contracte și din alte acte juridice.

31. În conformitate cu art. 10 alin.(1) din Codul civil, persoanele fizice şi juridice participante la raporturile juridice civile trebuie să își exercite drepturile şi să îşi execute obligațiile cu bună-credință, în acord cu legea, cu contractul, cu ordinea publică şi cu bunele moravuri. Buna credință se prezumă până la proba contrară, iar în conformitate cu alin. (2), neexercitarea de către persoanele fizice şi juridice a drepturilor civile ce le revin nu duce la stingerea acestora, cu excepția cazurilor prevăzute de lege.

32. În conformitate cu art. 776 din Codul civil, obligațiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) și din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condițiile legii.

33. În corespundere cu art. 858 alin. (1), (2) din Codul civil, temeiul executării rezidă în existența unei obligații. Obligația trebuie executată în modul corespunzător, cu bună-credință, la locul și în momentul stabilit.

34. Potrivit art. 901 Cod civil, alin. (1) Atunci când, fără justificare, debitorul nu își execută

obligația, creditorul poate, în condițiile legii și, după caz, ale contractului, la alegerea sa: ……. d) să recurgă la rezoluțiunea contractului;…..

35. Art. 915 Cod civil prevede: Rezoluțiunea pentru neexecutare are loc când se întemeiază pe dispozițiile art. 916, 917, 918 sau 919, precum și când se întemeiază pe un alt caz de neexecutare a obligației contractuale pentru care legea sau contractul acordă creditorului dreptul la rezoluțiune.

36. Totodată art. 916 Cod civil reglementează: (1) Creditorul are dreptul la rezoluțiune dacă neexecutarea de către debitor a obligației contractuale este esențială. (2) Neexecutarea obligației contractuale este esențială în unul dintre următoarele cazuri: a) ea privează în mod substanțial creditorul de ceea ce se putea aștepta în baza contractului, în raport cu întregul raport contractual sau tranșa supusă rezoluțiunii, cu excepția cazului în care la momentul încheierii contractului debitorul nu a prevăzut și nici nu putea să prevadă în mod rezonabil acel rezultat; b) executarea întocmai a obligației ține de esența contractului; c) ea este intenționată sau din culpă gravă; d) dă creditorului motiv să creadă că nu poate conta pe executarea din partea debitorului în viitor.

37. Potrivit prevederilor art. 954 Cod civil: (1) Arvuna este o suma de bani sau un alt bun pe care o parte contractantă o dă celeilalte părţi pentru a confirma încheierea contractului şi a-i garanta executarea. În caz de dubii, suma plătită este considerată avans. (2) Convenția cu privire la arvună trebuie să fie întocmită în formă autentică dacă legea cere forma autentică pentru actul juridic din care rezultă obligația garantată. În celelalte cazuri, convenția cu privire la arvună trebuie să fie întocmită în scris, sub sancțiunea nulității absolute.

38. În corespundere cu art. 942 Cod civil: (1) În cazul în care o sumă de bani nu este plătită la scadență, creditorul are dreptul la dobândă de întârziere pentru suma respectivă din data imediat următoare scadenței plății până la data în care s-a efectuat plata, la rata prevăzută la alin. (2) ori la o altă rată prevăzută de dispozițiile legale speciale.

39. Din materialele dosarului s-a constatat că la 05 septembrie 2024 între Sergiu Axenti în calitate de beneficiar și Eugeniu Plugaru în calitate de executor, a fost încheiat un contract având ca obiect confecționarea scării din metal cu o țeavă pe centru și trepte.

40. Prin același înscris părțile au stabilit conform pct. 3 costul total al lucrării în mărime de 1500 euro, precum și termenul de executare a acesteia de 40 zile, calculat începân din 05 septembrie 2024 (în continuare „Contract").

41. Totodată potrivit p. 4 din contract rezultă că *pentru desfășurarea lucrărilor beneficiarul lasă un avans, o arvonă în sumă de 500 euro,* diferența de preț urmînd a fi achitată după executarea lucrării.

42. Instanța aperiază înscrisul ca fiind un act semnat de părți în care sunt consemnate obligațiile reciproce cît și termenul în care pîrîtul urma să-și execute prestația. Prin urmare reclamantului îi revenea obligația inițială de a remite către pârât suma de de 500 euro iar pârâtul - obligația corelativă de a confecționa lucrarea contractată în temenul stabilit.

43. Totodată la capitorul drepturi și obligații, părțile au prevăzut expres că în cazul nerespectăruu termenului de achitare executorul se obligă să restituie avansul/arvuna indicat în contract. Prin urmare obligația pârâtului de restituire a sumei nu rezultă din efectele prevăzute de lege ale rezoluțiunii dar și dintr-o clauză contractuală expres acceptată de acesta.

44. *Cu privire la neexecutarea obligației de către pîrît instanța pune în evidență prevederile* art. 776 Cod civil potrivit cărorar obligațiile se nasc între altele din contract iar potrivit art. 858 alin. (2) Cod civil obligația trebuie executată în mod corespunzător cu bună credință, la locul și momentul stabilit.

45. Instanța constată că la 21 martie 2025 reprezentantul reclamantului, avocat Victoria Proca a expediat o reclamație în adresa pîrîtului în care a indicat că termenul contractului a expirat, că lucrarea nu a fost executată și reclamnatul respectiv solicită restituirea arvuneri în sumă de 500 euro pînă la data de 05 aprilie 2025.

46. La dosar a fost anexată plicul poștal privind expedierea reclamației cu mențiunea nereclamat prin urmare reclamația nu a fost executată de către pârât. Relevanța reclamației rezultă din coroborarea aceteia cu obligațiile asumate prin contract, termenul indicat corespunde termenului contractual, iar solicitarea restituirii celor 500 euro corespunde consecinței pe care chiar contractul o stabilește pentru nerespectarea termenului.

47. Prin urmare, instanța apreciază că neexecutarea de către pârât a obligațiilor asumate prin contract, în termenul stabilit de părți, justifică solicitarea reclamantului privind rezoluțiunea contractului, în condițiile în care acesta nu a beneficiat de prestația convenită, deși și-a executat propria obligație de plată.

48. *Cu privire la pretenția de rezoluțiune a contractului* instanța menționează că potrivit art. 915 Cod civil, rezoluțiunea pentru neexecutare intervine în cazurile prevăzute de art. 916–919 sau în alte cazuri în care legea ori contractul acordă creditorului dreptul la rezoluțiune. Potrivit art. 916 alin. (1), creditorul are dreptul la rezoluțiune dacă neexecutarea obligației contractuale este esențială. În sensul alin. (2), caracterul esențial există, între altele, atunci când neexecutarea îl privează în mod substanțial pe creditor de ceea ce se putea aștepta în baza contractului, când executarea întocmai ține de esența contractului ori când conduita debitorului îi oferă creditorului motive să considere că nu poate conta pe executarea viitoare.

49. Obiectul contractului constă într-o singură prestație a pârâtului pentru care reclamantul a acceptat să achite suma de 1500 euro și să remită anticipat suma de 500 euro. Totodată termenul convenit a expirat în octombrie 2024 în timp ce reclamația a fost formulată în martie 2025, iar acțiunea a fost introdusă în aprilie 2025. Prin urmare termenul de durată expus a lipsit raportul contractual de interesul economic urmărit de reclamant și respectiv i-a oferit motiv să nu mai conteze pe executarea ulterioară a servoiciului contractat.

50. Astfel, instanța apreciază că neexecutarea de către pârât a obligației de confecționare și executare a scării, care constituia finalitatea contractului încheiat între părți, reprezintă o neexecutare esențială, întrucât îl privează în mod considerabil pe reclamant de ceea ce era îndreptățit să obțină în temeiul contractului.

51. Potrivit prevederilor art. 921 alin. (2) Cod civil permite părților îndreptățitr atunci cînd justifică un interes, să solicite instanței declararea rezoluțiunii prin hotărîre judecătorească.

52. În consecință instanța consideră întemeiată pretenția privind rezoluțiunea contractului încheiat între Sergiu Axenti și Eugeniu Plugaru urmînd să admită acțiunea în aceastpă parte.

53. *Cu privire la solicitarea privind încasarea din contul lui Eugeniu Plugaru în beneficului lui Sergiu Axenti a dublului arvunei în sumă de 1000 euro,* instanța de judecată reține că, potrivit pct. 4 din contractul încheiat la 05 septembrie 2024, părțile au convenit ca beneficiarul să transmită executorului suma de 500 euro, desemnată drept „avans, o arvonă”, diferența de 1.000 euro urmând a fi achitată după executarea lucrării. Totodată, la pct. 3 din compartimentul „Drepturile și obligațiile părților”, s-a prevăzut că, în cazul nerespectării termenului de execuție, executorul se obligă să restituie avansul (arvona) primit.

54. Analizând aceste prevederi contractuale în ansamblu, instanța constată că părțile au utilizat concomitent noțiunile de „avans” și „arvună”, fără a delimita natura juridică a sumei transmise și fără a stabili în mod neechivoc că aceasta urma să îndeplinească funcția de garantare a executării obligației contractuale. Prin urmare, formularea clauzelor contractuale

este ambiguă și generează dubii asupra calificării juridice a sumei de 500 euro.

55. Potrivit art. 954 alin. (1) din Codul civil, arvuna reprezintă suma de bani sau un alt bun pe care o parte contractantă îl transmite celeilalte părți pentru a confirma încheierea contractului și a garanta executarea acestuia, legiuitorul stabilind expres că, în caz de dubii, suma plătită este considerată avans.

56. În asemenea circumstanțe există cel puțin dubiu asupra naturii juridice a sumei, iar consecința acestui dubiu este stabilită direct de lege: suma se consideră avans.

57. De aceea, instanța nu poate aplica art. 956 Cod civil în sensul solicitat de reclamant și nu poate obliga pârâtul la plata a 1.000 euro cu titlu de dublu al arvunei.

58. Aceasta nu înseamnă însă că pârâtul poate păstra cei 500 euro. Dimpotrivă, odată constatată rezoluțiunea pentru neexecutarea prestației sale, păstrarea sumei nu mai are justificare contractuală, iar obligația de restituire rezultă suplimentar chiar din clauza expresă potrivit căreia, la nerespectarea termenului, executorul restituie avansul.

59. Prin urmare, instanța consideră întemeiată pretenția patrimonială în limita sumei de 500 euro, iar pretenția pentru diferența până la 1.000 euro urmează a fi respinsă.

60. *În ceia ce ține de pretenția cu privire la la dobânda pretinsă,* partea reclamantă expune că avînd în vedere că lucrarea nu a fost executată în termenul stabilit pînă la 14 octombrie 2024 (05 septembrie 2024 + 40 zile), a fost calculate dobândă de întîrziere de la data cînd a expirat termenul de execuție a contractului din 15 octombrie 2024 în sumă de 33,31 euro, conform calculului anexat.

61. Totodată instanța a constatat că la dosar a fost anexat un înscris intitulat „Calculul dobânzii de întârziere", în care pentru perioada 15 octombrie 2024 – 25 aprilie 2025 este indicată suma de 33,31 euro. Documentul pornește de la o datorie de 500 și indică o rată de 12,60%.

62. Potrivit art. 942 din Codul civil, dobânda de întârziere constituie o consecință juridică a neexecutării la scadență a unei obligații pecuniare. Astfel, pentru aplicarea acestei instituții juridice este necesară stabilirea existenței unei obligații bănești *exigibile*, precum și a perioadei pentru care debitorului îi poate fi imputată întârzierea în executarea acesteia.

63. Din conținutul contractului încheiat între părți rezultă că pârâtul și-a asumat obligația de a confecționa o scară metalică în termen de 40 de zile, iar în cazul nerespectării termenului de execuție, să restituie avansul primit de la beneficiar. Instanța observă că, deși părțile au convenit asupra obligației de restituire a avansului, acestea nu au stabilit în mod expres termenul în care restituirea urma să fie efectuată.

64. În acest context, instanța reține că reclamantul a calculat dobânda de întârziere începând cu 15 octombrie 2024, respectiv ziua următoare expirării termenului prevăzut pentru executarea lucrării, *fără a specifica distinct momentul de la care pârâtul s-ar fi aflat în întârziere cu executarea obligației de restituire a avansului.*

65. Or, expirarea termenului de executare a lucrării și scadența obligației pecuniare de restituire a avansului nu pot fi asimilate în mod automat, fiind necesară aprecierea acestora în raport cu prevederile contractuale și normele legale aplicabile.

66. Totodată, instanța constată că reclamantul a solicitat restituirea avansului prin reclamația din 21 martie 2025, acordând pârâtului termen pentru executare până la 05 aprilie 2025. Cu toate acestea, calculul prezentat nu ține seama de termenul acordat prin reclamație, fiind întocmit pentru o perioadă anterioară acesteia, fără justificarea corespunzătoare a datei de început a calculului.

67. Prin urmare, instanța apreciază că, deși neexecutarea obligațiilor contractuale de către

pârât justifică rezoluțiunea contractului și restituirea avansului achitat, reclamantul nu a demonstrat temeinicia calculării dobânzii de întârziere *pentru perioada și în cuantumul solicitate*.

68. *Referitor la cerința reclamantului privind compensare a cheltuielilor de judecată, instanța de judecată consideră că aceasta urmează a fi admisă parțial, din considerentele ce urmează.*

69. Potrivit art. 82 din Codul de procedură civilă, cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat și din cheltuielile de judecare a cauzei.

70. În conformitate cu prevederile art. 83 alin. (1) din Codul de procedură civilă, taxa de stat reprezintă o sumă care se percepe, în temeiul legii, de către instanța judecătorească în beneficiul statului de la persoanele în ale căror interese se exercită actele procedurale de judecare a cauzei civile sau cărora li se eliberează copii de pe documente din dosar.

71. Conform art. 94 alin. (1) din Codul de procedură civilă, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cererea părții care a avut câștig de cauză, cheltuielile de judecată. În cazul admiterii parțiale a acțiunii, reclamantului i se compensează cheltuielile de judecată proporțional părții admise din pretenții, iar pârâtului – proporțional părții respinse din pretențiile reclamantului.

72. Din materialele cauzei rezultă că reclamantul Axenti Sergiu a suportat cheltuieli pentru achitarea taxei de stat, a taxei de timbru și pentru serviciile de asistență juridică, solicitând compensarea acestora din contul pârâtului.

73. Cu privire la taxa de stat**,** instanța constată că la materialele cauzei este anexată Nota de plată nr. 00 8373 8789 2696 din 25 aprilie 2025, care confirmă achitarea de către reclamant a sumei de 860,58 lei cu acest titlu.

74. Având în vedere că acțiunea a fost admisă doar parțial, instanța apreciază că obligația de compensare a taxei de stat urmează a fi stabilită proporțional pretențiilor admise. Prin urmare, în temeiul art. 94 alin. (1) din Codul de procedură civilă, instanța consideră întemeiată compensarea din contul pârâtului a taxei de stat în cuantum de 454,37 lei.

75. Totodată, în ceea ce privește taxa de timbru achitată de reclamant în cuantum de 200 lei, instanța consideră că aceasta urmează a fi compensată din contul pârâtului, în cuantumul indicat.

76. Referitor la cheltuielile de asistență juridică**,** instanța reține că, potrivit art. 96 alin. (1) din Codul de procedură civilă, partea care a pierdut procesul este obligată să compenseze părții care a avut câștig de cauză cheltuielile de asistență juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare și rezonabile. Totodată, potrivit alin. (1^1) al aceluiași articol, asemenea cheltuieli se compensează părții care a avut câștig de cauză dacă aceasta a fost reprezentată în judecată de un avocat.

77. În speță, reclamantul a solicitat compensarea cheltuielilor de asistență juridică în cuantum de 2.500 lei, suportate pentru serviciile prestate de avocatul Victoria Proca. Instanța constată că reprezentarea reclamantului de către avocat, precum și suportarea cheltuielilor respective sunt confirmate prin înscrisurile anexate la materialele cauzei.

78. Cu toate acestea, instanța subliniază că achitarea efectivă a onorariului avocațial nu determină, în mod automat, obligația părții adverse de a-l compensa integral, urmând a fi apreciate inclusiv necesitatea și caracterul rezonabil al cheltuielilor solicitate.

79. La aprecierea acestor criterii, instanța ține seama de natura și complexitatea litigiului, volumul materialului probator administrat, actele întocmite de reprezentantul reclamantului, activitatea procesuală efectiv desfășurată, precum și de rezultatul examinării cauzei.

80. În acest sens, instanța reține că litigiul a avut ca obiect rezoluțiunea unui contract de executare a lucrărilor și restituirea unei sume de bani, examinarea acestuia neimplicând administrarea unui volum considerabil de probe sau soluționarea unor chestiuni juridice de o complexitate deosebită. Totodată, instanța ia în considerare că acțiunea reclamantului a fost admisă numai parțial, fiind respinse o parte dintre pretențiile patrimoniale formulate.

81. Prin urmare, fără a pune la îndoială realitatea cheltuielilor suportate de reclamant și necesitatea acordării asistenței juridice, instanța apreciază că obligarea pârâtului la compensarea integrală a onorariului de 2.500 lei nu ar corespunde pe deplin criteriului rezonabilității, raportat la circumstanțele concrete ale cauzei.

82. În aceste condiții, instanța consideră că suma de 2.000 lei reprezintă un cuantum rezonabil și proporțional al cheltuielilor de asistență juridică ce urmează a fi compensate reclamantului din contul pârâtului.

83. În consecință**,** ținând seama de admiterea parțială a acțiunii și de prevederile legale enunțate, instanța consideră întemeiată încasarea de la Plugaru Eugeniu în beneficiul lui Axenti Sergiu a cheltuielilor de judecată în cuantum total de **2.654,37 lei**, constituite din taxa de timbru în sumă de 200 lei, taxa de stat în sumă de 454,37 lei și cheltuielile de asistență juridică în sumă de 2.000 lei.

84. În rest, pretenția privind compensarea cheltuielilor de judecată urmează a fi respinsă ca neîntemeiată.

În conformitate cu prevederile art.art. 238–241 Cod procedură civilă, instanţa de judecată,

H O T Ă R Ă Ș T E :

Se admite parțial acţiunea formulată de Axenti Sergiu împotriva Plugaru Eugeniu cu privire la rezoluţiunea contractului de executarea lucrărilor, restituirea dublei arvune și compensarea cheltuielilor de judecată.

Se constată rezoluțiunea unilaterală a contractului de executarea lucrărilor din 05.04.2024 încheiat între Axenti Sergiu și Plugaru Eugeniu.

Se încasează de la Plugaru Eugeniu în beneficiul lui Axenti Sergiu suma bănească în mărime de 500,00 EUR (cinci sute) Euro cu titlu de avans achitate în baza contractului de executarea lucrărilor din 05.04.2024.

Se încasează de la Plugaru Eugeniu în beneficiul lui Axenti Sergiu suma bănească în mărime 2.654,37 MDL(două mii șase sute cincizeci și patru) lei 37 bani cu titlu de cheltuieli de judecată proporțional părții admise din acțiune alcătuite din taxa de timbru – 200, 00 lei, taxa de stat – 454,37 lei și onorariu avocațial micșorat – 2000,00 lei.

În rest, acțiunea se respinge, ca neîntemeiată.

Hotărârea judecătorească se execută benevol, în modul stabilit de lege, în termen de cel mult 15 zile după ce rămâne definitivă.

Hotărârea este cu drept de atac în ordine de apel în Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile, prin intermediul Judecătoriei Chişinău sediul Centru de la data pronunţării dispozitivului hotărârii.

Preşedintele şedinţei,
Judecătorul **Iurie POTÎNGA**